

عنوان مقاله:

نقدی بر یک اثر کلاسیک مدرن: کتاب معنا و غایت دین اثر ویلفرد کنتول اسمیت

محل انتشار:

دوفصلنامه هفت آسمان، دوره 16، شماره 63 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

طلال اسد - انسانشناس، دین پژوه و نظریه پرداز آمریکایی، استاد دانشگاه شهر نیویورک

فاطمه توفیقی - استادیار گروه دین پژوهی، دانشگاه ادیان و مذاهب

خلاصه مقاله:

کتاب معنا و غایت دین اثر ویلفرد کنتول اسمیت، دین پژوه برجسته آمریکایی، در اواخر قرن بیستم تحولی بزرگ در دین پژوهی ایجاد کرد. در این اثر، اسمیت با ذات گرایی رایج در کاربرد واژه «دین» مخالفت کرد و از طریق تبارشناسی کلمه religion در ادیان گوناگون نشان داد که چگونه این واژه عینی سازی شده است، بدون اینکه از آغاز ذاتی داشته باشد. اسمیت پیشنهاد کرد از واژه «ایمان» (faith) به جای واژه «دین» (religion) استفاده شود. تلال اسد، در نقد خود بر کتاب اسمیت، در عین همدلی با ناذات گرایی اسمیت، نشان می دهد کار اسمیت گرفتار نوعی بی دقتی تاریخی و حتی ذات گرایی است. پیشنهاد اسد در نظر گرفتن عمل و شیوه زندگی در بررسی ادیان (و نه صرف باور) و نیز مطالعه همزمان دین و سکولاریسم در دین پژوهی بود.

کلمات کلیدی:

ویلفرد کنتول اسمیت، ذاتگرایی، تعریف دین، سکولاریسم، عینیسازی دینی، دین پژوهی مقایسه ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1403781>

